GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 248 *Mercurĭ, 11 (23) Noemvre.* **1887.**

Brașovŭ, 10 Noemvre 1887.

Ungurii dela putere, prin politica lorŭ internă și esternă nechibzuită, își perdŭ pe ḍi ce merge amicii și sprijinitorii.

In năuntru nu mai au nicĭ unŭ sprijinitorŭ, suntŭ singurĭ singurei cincĭ milióne de suflete în fața a multe milióne de suflete nemaghiare.

Politica lorŭ internă, d'a pune genunchele pe grumadulŭ națiunilorŭ nemaghiare din partea de dincóce a monarchiei și tendința lorŭ d'a înhăma cu timpulŭ la carulŭ „statului maghiarŭ“ și pe popórele din partea de dincolo a monarchiei, i-a isolatŭ cu totulŭ în monarchia nóstră, așa că aḍi se află fără sprijinŭ și fără ajutorŭ, ne mai avêndŭ pe partea lorŭ decâtŭ pe feudalii nemțĭ, ale cărorŭ tendințe și nisuințe politice suprematiste suntŭ deopotrivă cu ale Ungurilorŭ dela putere, și pe Jidovii câtă vreme vorŭ puté face treburĭ strălucite cu ei și pungei jidovescĭ îĭ va merge bine.

Și pe când înăuntru, în întrégа monarchia, 'șĭ-au înstreinatŭ cu totulŭ națiunile nemaghiare, care luptă în contra asupririlorŭ, în contra privelegiurilorŭ și feudalismului, care luptă pentru adevĕrata libertate și egală îndreptățire, pe atuncĭ Ungurii dela putere își perdŭ și amicii din afară unulŭ câte unulŭ, amicĭ carĭ odinióră se însufletișeră pentru ideile și aspirațiunile nobile de libertate și de dreptate, cu care adversarii noștri se sciuseră masca în favórea causei lorŭ, pentru ca aḍi sĕ le aterne de cuiu își sĕ useze de mĕsurile și mijlócele absolutiste, despotice și violente pentru anihilarea politică și națională a popórelorŭ numaghiare.

Cetitorii noștri de sigurŭ își aducŭ încă bine aminte de cele ce le-au scrisŭ deunăḍile „Correspondance de Paris“ și mai de curêndŭ „Le Siècle“ despre purtarea Ungurilorŭ dela putere față cu popórele nemaghiare. Au pututŭ vedé din acei articulĭ că streinătatea e deja aḍi bine informată despre suferințele nóstre și că pe ḍi ce merge se lumineză totŭ mai multŭ asupra stărilorŭ insuportabile ce le-a creatŭ maghiarismulŭ violentŭ prin atacurile lui necurmate la viața politică și națională a Nemaghiarilorŭ, și prin scurtarea ḍi de ḍi a libertăților cetățenescĭ și a drepturilorŭ politice și naționale ale acestora.

O nouă fóiă politică, ce a începutŭ sĕ apară în Parisŭ, întitulată „L'Autrische Slave et Roumaine“ șĭ-a pusŭ anume ca scopŭ: a face lumină asupra adevĕratelorŭ stărĭ politice ale diverselorŭ naționalitățĭ, care compunŭ monarchia nóstră.

O spune curatŭ numita fóiă, că suntŭ spulbĕrate tóte ilusiunile ce și le făcuseră publiciștii și femeile-autorĭ francesĭ despre Ungurĭ, că ea va demasca adevĕratele sentimente ale Ungurilorŭ alăturĭ cu demonstrațiunile lorŭ ipocrite, și că va semnala pe Slavii și pe Românii de sub stăpânirea ungurescă.

Amintita fóiă se ocupă și de visita Maiestății Sale monarchului nostru în Ardealŭ, semnaléză presiunile revoltătóre ce le-au folositŭ ministerulŭ din Pesta și autoritățile ungurescĭ asupra clerului românŭ spre a-lŭ face sĕ se presinte înaintea monarchului ca fiindŭ mulțămitŭ cu sórtea ce i-o croescŭ Ungurii dela putere lui și tuturorŭ Românilorŭ. De altă parte d. Tisza a încercatŭ prin insinuărĭ și denunțărĭ a da sfaturĭ prin graiulŭ monarchului preoțilorŭ românĭ, credêndŭ că prin acésta îi vorŭ face sĕ 'șĭ vĕre gâtulŭ în jugulŭ maghiarismului.

Guvernulŭ ungurescŭ însĕ s'a înșelatŭ, căcĭ nu oprimații au sĕ se resemneze la drépta lorŭ luptă, ci opresorii trebue sĕ renunțe la pornirile lorŭ violente contra limbei și naționalității române, ei trebue sĕ'șĭ impună moderațiune în actele lorŭ.

Așa judecă numita fóiă, care ḍice că dela cabinetulŭ din Pesta nu se potŭ aștepta mĕsurĭ înțelepte, liberale și reparatóre de tóte relele și nedreptățirile de până acum, și că Ungurii dela putere urmărescŭ o operă rĕu-făcĕtóre pentru monarchiă nerespectândŭ drepturile diferitelorŭ naționalitățĭ.

Semnalândŭ și acésta nouă voce, care se ridică contra despotismului ungurescŭ, rĕmâne ca adversarii noștri sĕ se gândéscă seriosŭ la urmările faptelorŭ lorŭ, care numai potŭ fi ascunse dinaintea lumei.

Regularea Porțilorŭ de ferŭ.

In privința regulărei Dunărei la Porțile de ferŭ corespondintele din Viena alŭ „Românului“ comunică următórele:

Aflu că guvernulŭ austro-ungurescŭ s'a declarrtŭ gata a garanta plata dobêndilorŭ capitalului necesarŭ de două spre ḍece milióne florinĭ, și că unŭ consorțiu de financiarĭ, cu casa Rotschild în capŭ, va întra în deliberațiune cu compania privilegiată de navigațiunea dunărénă ca cea mai d'a dreptulŭ interesată în cestiune. Forma financiară de esecutare va fi creațiunea unei societățĭ c'unŭ capitalŭ de două-spre ḍece milione florinĭ destinatŭ la refundarea cheltuelelorŭ de regulare, a cărui fructificare se va face prin prelevarea unei tacse de navigațiune, la care tratatulŭ dela Berlinŭ autorisă pe Austro-Ungaria. Se ḍice că d. Tisza, care până în cele din urmă s'a totŭ opusŭ la acéstă nouĕ sarcină, ar fi datŭ in fine consimțĕmêntulŭ sĕu, ca în Ungaria sĕ ia asupra-șĭ partea sa de garanțiă a dobêndilorŭ, fără de care acéstă lucrare, atâtŭ de importantă pentru interesele comerciale, ar fi rĕmasŭ financiarŭ nerealisabilă, de și constitue o obligațiune internațională.

De sub póla Meseșului ardelenŭ, 1 Noemvre 1887.

Domnule Redactorŭ! Permitețĭ'mĭ ca sĕ vĕ facŭ cunoscute următórele jurstărĭ din aceste părțĭ:

Recolta anului curentŭ cătră a cărui fine acum ne apropiemŭ, aci in acestŭ ținutŭ a fostŭ puținŭ imbucurătóre, sĕmĕnăturile de tómnă (grâu și săcară) cele maĭ grase tóte le au nimicitŭ unii vermulețĭ, incâtŭ în cele mai multe locurĭ au fostŭ nevoițĭ bieții țĕranĭ a sĕmĕna a doua oră, de unde și așa a fostŭ prea puțină dobândă; ce bietŭ a mai rĕmasŭ neprăpăditŭ de acești vermulețĭ, a mai nimicitŭ grindina în vre-o două rêndurĭ, așa în Iuniu și în Augustŭ. Astfelŭ după secere s'au aflatŭ bieții țĕranĭ mai numai cu paiele din cele spicóse. Cucuruzulŭ e preste așteptare puținŭ, așa câtŭ bietulŭ țĕranŭ e plinŭ de amărăciune și grije, că óre cum și cu ce sĕ'șĭ mai pótă scóte familia în primăvară?

Ce sĕ veḍi insĕ? Pre lângă tóte că aceste suntŭ chiar asa precum vi-le descriu, „domnii cei marĭ“ nu-sŭ mulțămițĭ cu atâta ci trebue ca sĕ mai pricinuéscă și ei nĕcazurĭ și torturĭ pe sufletulŭ bietului țĕranŭ românŭ. Așa in 2 Augustŭ a. c. se trezescŭ omenii numai că în comuna Buciumĭ, cerculŭ notarialŭ de acelașŭ nume, le vine unŭ esecutorŭ de dare trimisŭ de inspectorulŭ de dare din Zilah „Măria-sa“ Zeitler Károly. Ce e mai multŭ, acesta era chiarŭ în spre ajunulŭ marei adunărĭ a desp. XI alŭ Associațiunei trans. p. l. și c. p. r. precum și a reuniunei fem. rom. Selăgene ținută la 4 Augustŭ in comuna Buciumĭ. Putețĭ, Domnule Redactorŭ, cugeta câtă durere de inimă au suferitŭ bieții Românĭ numai atuncĭ cu privire la aceea, că în aceste ḍile erau chiarŭ o grămadă de Românĭ inteligențĭ din jurulŭ acesta strînșĭ în Buciumĭ (comitetulŭ de primire) pentru arangearea celoru de lipsă spre primirea ilustrilorŭ óspețĭ. Suntŭ și chiarŭ in comuna Buciumĭ câțiva proprietarĭ maghiarĭ, ce e dreptŭ toțĭ de cei cu musca patriotică pe căciulă, deși la prima vedere a numitului esecutorŭ au risŭ bine unii cu alții, ḍicêndŭ „lesz mulatság az oláhoknak“ adecă *orŭ avé valachii petrecere,* totŭ în urmă póte s'au rușinatŭ inșĭșĭ de faptele lorŭ, și așa susŭ numitulŭ inspectorŭ de dare a sistatŭ cuprinderea până după terminarea adunărei.

Terminându-se tréba adunărei numai decâtŭ au inceputŭ cuprinderile esecutoriale in comuna Buciumĭ, St. Georgiu de Meseșiu, Bogdana și Restolțulŭ Mare, tóte comune aparținĕtóre cercului not. Buciumĭ, și au duratŭ până în primele ḍile ale lunei Septemvre adecă o lună întrégă. In timpulŭ acesta apoi au despoiatŭ pe bietulŭ țĕranŭ cu unŭ cuvêntŭ de tóte ce bietŭ a avutŭ la căscióră. După cum am auḍitŭ, au storsŭ numai de pe Buciumanĭ 2500—3000 fl.

După ce s'a mântuitŭ bietulŭ poporŭ de acéstă didigóie, rĕmase storsŭ și nĕcăjitŭ, mai avêndŭ puținteluŭ razimŭ că'șĭ vorŭ strânge puținteluŭ cucuruzŭ și cu acela își vorŭ mai alina fómea până la o ḍi.

Minunea minunelorŭ, căcĭ nu s'au aerisatŭ destulŭ aceste comune de mirosulŭ fostului esecutorŭ, nu s'au așeḍatŭ bine vaetele bieților țĕranĭ, după câte tóte ce le au fostŭ luatŭ, până la vestmintele ce se aflau pe trupurĭ, mai alesŭ celorŭ mai sĕrmanĭ, și étă că în Octomvre de nou se trezescŭ Buciumanii cu unŭ altŭ esecutorŭ, cu multŭ mai neomenosŭ și fără de sufletŭ. Acesta apoi îi stórse pe sĕracii țĕranĭ și de celŭ mai din urmă și puținŭ razimŭ, adecă de cucuruzulŭ ce bietŭ șĭ-au strînsŭ. Nu mai puteai vedé alta decâtŭ licitațiunĭ. Astfelŭ de minunĭ nicĭ nu s'au mai pomenitŭ, căcĭ pre lângă mobile, vestminte, bucate etc. etc. au mai spartŭ și edifici-economice, incărcându-le pe care le-au escortatŭ și licitatŭ în piață. Aci putemŭ esplica cântecululŭ țĕrănescŭ:

Nu am pâne, nu am sare,
Tóte le-a dusŭ darea mare...
Mĭ au dusŭ țolulŭ și buhaiulŭ
Și dela copii mălaiulŭ.

Aicea, în aceste comune cu unŭ numĕrŭ mare de locuitorĭ, ce erau mai slabĭ materialminte, astfelŭ s'au intêmplatŭ incâtŭ suntŭ gata a lua lumea în capŭ, spre a-șĭ câștiga pânea de tóte ḍilele.

Apoi, după cum am înțelesŭ, din cerculŭ notarialŭ amintitŭ dintre locuitorii, celŭ multŭ 700—800, la vre-o 150—200 li-se vêndŭ moșiile pentru dare restantă câtŭ de puțină sumă e séu procentŭ.

Ar ḍice póte cineva dintre cetitorĭ că sĕ-șĭ fi plătitŭ darea sĕ nu rĕmână restanță. Așa i, o scimŭ noi acésta cu toții și așa ar și face bieții țĕranĭ, însĕ sĕ veḍĭ minune, darea o colecteză notariulŭ cu judele comunalŭ; apoi în fiecare comună in tótă sĕptĕmâna are ḍiuă de oficiu notarulŭ, care mergêndŭ în vre-o comună la ḍiua officiului de regulă sosesce pe la 11—12 óre înainte de ameḍŭ.

Acum după ce sosesce în comună o óră o petrece cu poveștile, și cu pipatulŭ, până ce i se gătesce prin femeea judelui seu alta ceva de pusŭ pe inimă, căcĭ dela cafea până acum a flămânḍitŭ. Mai petrece și cu astă trébă ceva, în acestŭ timpŭ vinŭ ómenii pe capete cu darea sĕ plătéscă și sĕ strângŭ câțĭ încapŭ în casă și pe afară, căcĭ nu are timpŭ notarulŭ. Vine cineva sĕ-i scrie unŭ contractŭ, ilŭ face; vine altulŭ care voesce a se pârî cu altulŭ, îi trebue citațiune, o face, și firesce aceste lucrurĭ aducŭ pițule, seu florinĭ; apoi colea de cu seră începe la luare de dare, colecteză dela doi trei și e nópte. D-lŭ notarŭ trebue sĕ mérgă acasă, astfelŭ 20—50 de contribuențĭ rĕmânŭ cu darea neplătită și acesta se intêmplă de atâtea orĭ până ce ómenii sĕ disgustă și mai au și lucru, nu-șĭ potŭ perde timpulŭ totŭ umblândŭ la notarŭ și la jude totŭ anulŭ; așa la sute de inșĭ le rĕmâne contribuțiunea neplătită din astă causă. Ba mai are și datina notarulŭ de a ḍice către omenĭ că pentru doi-trei florinĭ nu deschide tabela și ḍiariulŭ, ci sĕ plătéscă odată mai mare sumă. Aceste neajunsurĭ apoi facŭ de țĕranii noștri rĕmânŭ cu dare restantă, apoi asta o și are notarulŭ de scopŭ, ca sĕ fiă restanțe sĕ pótă computa câte și mai câte amênde. Dómne apĕră apoi când vine câte unŭ pedestru de executorŭ acela ilŭ astrânge pe bietulŭ țĕranŭ sĕ plătéscă, nu-i dă răgazŭ sĕ dovedéscă că nu-i datorŭ cu câtŭ cerŭ dela elŭ; și așa bietulŭ țĕranŭ nu se mai póte vedé curățitŭ de dare. Chiar acum după pătrariulŭ din urmă de dare au trasŭ 6 cr. inter., 5—10 cr. execuțiune la florinŭ, pe când încă nicĭ nu a fostŭ timpulŭ plătirei pătrarului alŭ patrulea până în 15 Noemvre. Décă mergŭ bieții țĕranĭ la inspectorŭ spre a se plânge de nedreptățile ce li se facŭ, îi alungă și îi îndréptă la notarŭ, și asta e causa că bietulŭ țĕranŭ rĕmâne cu restanța de dare. Cu câtŭ mai ușorŭ s'ar vedé plătitŭ décă ar primi cruceurașulŭ lui atuncĭ când și câțĭ duce? nu sĕ lŭ res-

pingă dicêndu-i sĕ facă mai mulţĭ banĭ sĕ plătéscă sumatim, căcĭ vinŭ alte nevoĭ şi în locŭ de a maĭ adauge către cei avuţĭ şi căştigaţi, mai cheltuesce din ei.

Din tóte ceste enarate putemŭ vedea aceea că domnii dela putere ai ţinutului acestuia cu voiă facŭ pe bietulŭ poporŭ românŭ a decăde şi a deveni la sapă de lemnŭ.

Póte cu aceste vreu sĕ-şi ia butulŭ puternicii dilei de pe Românii din Buciumĭ şi jurŭ, căcĭ nu-şi trimitŭ pruncii la scóla lorŭ de statŭ. Dér bunŭ e Dumnedeu, cu aceste, nicĭ cu altele acelŭ scopŭ nu-lŭ vorŭ ajunge nicĭ când.

Vědêndŭ tóte aceste nedreptăţi cu carĭ apasă şi năcăjescŭ pe bieţii ţĕranĭ românĭ, m'am măhnitŭ fórte, şi m'am decisŭ, Domnule Redactorŭ, a vĕ raporta despre tóte jurstările şi întêmplările din acestŭ ţinutŭ.

M. j.

SCIRILE DILEI.

In *Biserica-Albă* au cerutŭ éră-şi 50 familii dela magistratŭ sĕ le dea paşapórte pentru streinătate. Emigrarea în acestŭ ţinutŭ a luatŭ dimensiunĭ îngrijitóre, fiindŭ că poporaţiunea a rĕmasŭ lipsită de principala lorŭ ramură de venitŭ, nimicindu-le filoxera viile.

—x—

Sub titlulŭ *„Comună revoluţionară"*, cetimŭ în oficiosulŭ „Nemzet": »Comanda a II-a de gendarmĭ a făcutŭ representaţiunĭ la ministeriulŭ de interne în privinţa stării revoluţionare a comunei *Cuşteiu*, a cărei locuitorĭ nu vorŭ sĕ se supună legilorŭ şi propune că pentru menţinerea ordinei ministeriulŭ de interne sĕ trimită *două companii maghiare de infanteriă*. — Comentarŭ nu mai trebue.

—x—

Advocatulŭ din *Cluşiu* Salamon Nathan, care este totodată şi preşedintele *comunităţii evreescĭ* ortodoxe, se plânge în colónele lui Ellenzek« contra unei ofense ce i s'ar fi făcutŭ confesiunei evreescĭ cu ocasiunea petrecerei Maiestăţii Sale în Cluşiu. Ofensa constă în aceea, că la mijlocirea fişpanu'ui comitatensŭ, deputaţiunei sinagogei evreescĭ 'i s'a dătŭ loculŭ celŭ mai din urmă între deputaţiunile celorlalte confesiunĭ din patriă, carĭ s'au presentatŭ înaintea Maiestăţii Sale. — Dreptete are. Nu prin jidovĭ se'mulţescŭ „patrioţii« ungurescĭ? Nu jidovii mai lungescŭ agonia financelorŭ ungurescĭ? Nu de-ai lorŭ e şi ministrulŭ ungurescŭ de culte şi instrucţiune? Prin urmare lorŭ li se cuvine loculŭ ântêiu în împĕrăţia tiszaistă.

—x—

Societatea ungurésca pentru ajutorarea şi desvoltarea intelectuală şi materială a notarilorŭ din comitatulŭ *Turda-Arieşŭ* n'a datŭ dela înfiinţarea ei şi până acum nicĭ baremĭ unŭ semnŭ de viéţă. In adunarea societăţii ţinută dilele acestea la Cluşiu, s'a desbătutŭ uniculŭ obiectŭ pentru care fŭ convocată adunarea, adecă: decă n'ar fi mai bine sĕ se desfiinţeze societatea, după-ce şi aşa nu folosesce nimicŭ. Adunarea a hotărîtŭ însĕ sĕ nu se desfiinţeze, sperândŭ că nou alesulŭ preşedinte va vĕrsa spiritŭ de viéţă în membri ei. — Cum vedemŭ, érăşi avemŭ de a face c'unŭ fiasco ungurescŭ.

—x—

Cetimŭ în „Kolozsvar": »Dilele acestea au fostŭ transportate din *Crizbavŭ* la Berlinŭ trei vagóne de mere. Crizbavulŭ e o comună de lângă Braşovŭ şi înainte de asta regele României Carolŭ I întrebuinţa la mésa sa pere şi mere alese de Crizbavŭ. De aci înainte însĕ le vorŭ mânca Berlinezii, şi bine 'i vorŭ prinde Nemţului, decă nu-i trebue Românului".

—x—

Dr. Adalbert *Tylka*, medicŭ de regimentŭ cl. I la regim. 2 de inf. din locŭ, şi Dr. Wilhelm *Heltner*, medicŭ de regimentŭ la reg. 91 de inf. din Budweis, suntŭ transferaţĭ la propria lorŭ cerere unulŭ în loculŭ altuia.

—x—

Vinerĭ în 13 (25) Noemvre se va da în sala hotelului Nr. 1 din locŭ *convenirea colegială* a reuniunei române de gimnastică şi de cântări.

—x—

Unŭ funcţionarŭ dela oficiulŭ de dare din Palanca, făcŭ o secvestrare în *Tovarisova* în casa unui ţĕranŭ sêrbŭ. Căutândŭ obiecte de secvestratŭ, funcţionarulŭ dădŭ peste o uşe încuiată, pe care ómenii casei nu voiră nicidecum s'o deschidă, aşa că funcţionarulŭ o deschise cu forţa. Spre marea luĭ surprindere găsi în cameră, nu obiecte de secvestratŭ, ci o femeiă de totŭ desbrăcată, a cărei înfăţişare te umplea de durere. Sĕrmana femee avea unghii nespusŭ de lungĭ, pĕrulŭ ei sburlitŭ ajungea până apróре de pămêntŭ şi corpulŭ ei era întregŭ acoperitŭ cu murdăriă. Ómenii casei spuseră că au închis'o deja de doi anĭ în cameră fiindŭ că ar fi nebună. Ţĕranii din satŭ însĕ istorisescŭ, spune »Budp. Hirlap", că încă acum doi anĭ le-a bătutŭ la ochĭ dispariţiunea femeii, dér ómenii casei au lăţitŭ vorba, că femeia a plecatŭ departe la rudele sale. Autoritatea cerceteză casulŭ.

—x—

In cestiunea, decă *învĕţătórele se potŭ orĭ nu mărita* consiliulŭ şcolarŭ alŭ *Austriei de josŭ* şi-a datŭ votulŭ sĕu, ce i-lŭ ceruse dieta. Consiliulŭ şcolarŭ a decisŭ astfelŭ: Măritişulŭ nu li se póte interdice învĕţătórelorŭ, dér concesiunea pentru acestŭ pasŭ importantŭ sĕ se îngreuieze câtŭ mai multŭ prin introducerea unorŭ disposiţiunĭ potrivite.

—x—

Cu ocasiunea *afacerei decoraţiunilorŭ în Francia*, diarele francese spunŭ că „Legiunea de onore" începuse a fi dată cu cea mai mare uşurinţă. Singură „La Médaille militaire« continuase a fi dată cu mare greutate. Dintre acei suveranĭ strĕinĭ, carĭ posedă „Medalia militară" se citéză numai Impĕratulŭ Rusiei şi Regele României, căruia d-lŭ Grévy i-a trămis'o când d. Kogălniceanu se afla ministru la Parisŭ.

—x—

Alaltaerĭ *s'a împuşcatŭ* într'unŭ hotelŭ de aci unŭ bărbatŭ ca de 28 anĭ, a cărui identitate nu s'a putută constata.

—x—

Printre colosalele bacşişurĭ, primite de d. *Wilson*, ginerele d-lui Grévy, (2,000.000 de lei dela baronesa Seillière, pentru furniturĭ; 500,000 de lei dela vicomtesa de Tredern pentru divorţŭ) se citéză şi 150,000 de lei daţi de dómna G. *Bibescu* cu ocasiunea divorţului sĕu cu d. de Beauffremont, spune „Românulŭ". Suma ar fi fostŭ dată pe jumătate în banĭ, ér pe jumătate cumpărându-se acţiunĭ ale diarului „La Petite France", proprietatea d-lui Wilson.

Escluderea valorilorŭ austriace dela Banca Germaniei. — „Curierulŭ Financiarŭ« primesce dela Bursa din Viena următórea comunicare: Cu tóte că tendinţele suntŭ mai bune, speculaţiunea totuşĭ se ţine într'o mare reservă motivată de scirile incerte ce sosescŭ dela San Remo, şi de eventuala escludere a valorilorŭ austriace din lista titlurilorŭ asupra cărora Banca Imperiului germană consimte a face avansurĭ.

Situaţiunea generală de alt-felŭ nu e făcută pentru a încuragia afacerile şi Bursa Vienei, în lipsa unei direcţiunĭ inteligente şi puternice, a ajunsŭ a urma în modŭ servilŭ tĕrgulŭ din Berlinŭ.

Financele Rusiei. — Guvernulŭ rusŭ a publicatŭ resultatulŭ eserciţiului 1886. In bugetulŭ ordinarŭ deficitulŭ era înscrisŭ la 25 milióne ruble, compturile însĕ acusă o lipsă de mai bine de 51 milióne.

Recetele au rĕmasŭ cu 6 à 7 milióne mai josŭ de prevederĭ, pe când cheltuelile întrecŭ alocatiunile cu 19 milióne.

Cheltuelile ordinare fiindŭ de 832,390,000 ruble şi cele extraordinare de 112,600,000 ruble, totalulŭ general alŭ cheltuelilorŭ este de 945 milióne din care 780 milióne jum. suntŭ acoperite de recete curente. Restulŭ, adică $164^1/_2$ milióne a fostŭ obţinutŭ prin mĕsurĭ extraordinare.

Din aceste $164^1/_2$ milióne, $26^1/_2$ milióne au fostŭ procurate prin rambursarea avansurilorŭ făcute la diferite întreprinderĭ de căi ferate şi $85^1/_2$ milióne de produsulŭ rentei 5% a căilorŭ ferate (împrumutulŭ de 100 milióne) plasatŭ în Rusia. Fiindŭ-că acestŭ împrumutŭ a produsŭ 98 milióne, arŭ mai rĕmânea la disposiţia ministrului de finance vr'o 15 milióne apróре pentru trebuinţele eserciţiului curentŭ.

Hamburg. — Sucursala din Hamburg a Băncei Naţionale a imperiului Germanŭ a publicatŭ unŭ avisŭ prin care declară că *nu mai împrumută în viitorŭ pe titlurĭ rusescĭ.*

Disa sucursală mai face cunoscutŭ că este autorisată a cumpăra piesele de 20 fr. Belgiane, Italiane şi Sêrbe, *piesele de 20 lei române* şi acele de 8 florinĭ austriace în aceleaşĭ condiţiunĭ ca Napoleonulŭ de aurŭ (M. 1,252,204 de tt). Piesele grecescĭ de 20 drahme nu vorŭ putea fi primite în marĭ cantităţĭ decâtŭ pentru topire.

Convenţia de comerţŭ Română-Austro-Ungară. — »Curierulŭ Financiarŭ" din Bucurescĭ scrie în numĕrulŭ sĕu dela 8 (20) Noemvre: Suntemŭ autorisaţĭ a desminţi tóte sgomotele ce au circulatŭ dilele din urmă la bursa din Viena şi în alte părţĭ cu privire la negocierile angagiate între Austro Ungaria şi România în vederea d'a reînoi tractatulŭ de comerciu. S'a disŭ pe de o parte că negocierile au fostŭ întrerupte; ér de altă parte s'a afirmatŭ că ele au fostŭ reprinse. Nu este în aceste sgomote nimicŭ esactŭ. Negocierile nu potŭ fi reprinse, pentru escelentulŭ cuvêntŭ că ele n'au fostŭ nicĭ odată rupte.

Există, după cum se scie, marĭ dificultăţĭ care residŭ mai cu sĕ ă asupra cestiunei tarifelorŭ. Acele dificultăţĭ însĕ suntŭ în acestŭ momentŭ obiectulŭ unui studiu seriosŭ şi de o parte şi de alta. Cele două guverne animate, unulŭ ca şi altulŭ, de sincera dorinţă d'a se înţelege, suntŭ în continuă corespondenţă, şi când vorŭ ajunge a pune tarifulŭ românŭ în acordŭ cu tarifulŭ Austro Ungarŭ, negocierile vorŭ lua forţamente o alură mai repede.

Adunarea generală ordinară
a reuniunei femeilorŭ române din Braşovŭ.

Sâmbătă în 7 (19) Noemvre a. c. la 3 óre după prândŭ întrunindu-se membrele reuniunei în sala de de-

---

(14.) FOILETONŬ.

LOGOFĔTULŬ MATEIŬ

NOVELĂ

Ţiganca luă repede leii, rîse şi începŭ sĕ-i mulţămescă.

„Aşa-i lumea!« grăi cu disprețŭ logofĕtulŭ. »O Ţigancă şi nimicŭ mai multŭ!" adause elŭ în gândulŭ sĕu, scuipă în partea aceea şi plecă mai departe.

In dosulŭ unui stogŭ de fênu dĕdŭ cu ochii de negrulŭ sĕu, care era prigonitŭ acolo. Cum îlŭ vĕdŭ, se apropiă de elŭ, îlŭ apucă de gâtŭ şi'şi propti capulŭ de gâtulŭ lui.

„Ei negrule, negrule, de-ai scii tu câtŭ sunt de amărîtŭ.... n'ai mai paşte astă érbă fragedă.... ai merge póte în bălării de trestie şi ai duce fóme cum ducŭ eu durere!".

Aşa grăi logofĕtulŭ şi după ce isprăvi cu aceste vorbe, îşĭ puse mâna la frunte şi aruncă ochii la cerŭ.

Deodată calulŭ începŭ a se ferì.

„Da ce, şi tu fugĭ de mine?" dise Mateiŭ încruntându-se, luă gârbaciulŭ dela şea, se depărtă puţinŭ şi atinse de vre-o câte-va orĭ pe negrulŭ, încâtŭ acesta, după ce ajunsese la capĕtulŭ funiei, se ridică în două picióre şi sforăia.

Mateiŭ se uita la calŭ, şi cum îşĭ vedea calulŭ atâtŭ de speriosŭ, i se părea că nu'i alŭ lui.

„Tóte se schimbă în lume", dise elŭ, nimicŭ nu rĕmâne pentru vecie, aşa cum ar crede omulŭ că este mai bine!".

Multŭ îlŭ muncea pe Mateiŭ idea, că Maruţa este aşa cum i-a descris'o Rădiţa, şi'i era năcazŭ că elŭ n'a putută observa mai 'nainte, şi că a trebuitŭ ca streinii sĕ'lŭ facă atentŭ.

Orba iubire ce-o avea pentru Maruţa mai că s'a rĕcitŭ.

Mateiu era tăcutŭ; nu era însă tăcutŭ ca până acum, că până acum totuşi o veselie se vedea pe faţa lui, o veselie, care arăta multa fericire ce o simte elŭ, numai elŭ, şi pe care n'o destăinuesce nimĕnui.

A doua di s'a întâlnitŭ cu Ienache şi când acesta l'a întrebatŭ despre însurătóre, i-a rĕspunsŭ într'o dungă:

— Lasă-mĕ puţinŭ.... voiu vedé eu.... căcĭ acum am alte de făcutŭ, am lucrurĭ grele de isprăvitŭ şi nu mĕ potŭ cugeta la nimica! .

— Bine, bine, i-a rĕspunsŭ Ienache, maşinistulŭ boerului, — bine bine Mateiŭ, numai sĕ nu fie prea târdiu! Vedi sĕ nu perdĭ pe una ca se-ţĭ rĕmână alta numai şi numai spre amarulŭ tĕu!

Mateiu a auditŭ aceste cuvinte şi s'a uitatŭ cu totŭ dinadinsulŭ la Ienache, şi i s'a părutŭ că acesta scie totŭ, şi că elŭ a aflatŭ despre Maruţa şi că pote elŭ va fi sciindŭ mai multe, cu tóte acestea n'a mai întinsŭ vorba. Se cugeta singurŭ la starea sa, şi nu era chipŭ ca sĕ'şĭ vină în fire, întocmai ca unulŭ, carele îşĭ vede clătinată temelia fericirei sale, şi astfelŭ buimăcitŭ de cugetările sale cele multe, nu mai crede în nimicŭ, nu mai crede în nimenea şi i se urăşte de viaţă.

Intre astfelŭ de gândurĭ plecă la Rădiţa, căcĭ i se părea că nicăirĭ nu va găsi unŭ pretinŭ, şi aicĭ la cârciumă celŭ puţinŭ îşĭ va puté îneca amarulŭ în vinŭ, şi'şĭ va uita de tótă amărĭciunea sa şi se va face érăşi omulŭ liniştitŭ din timpulŭ când trăia mamă-sa.

Rădiţei nu i-a spusŭ nimica, dér îndată ce a zărit'o i-a fugitŭ tótă disposiţia cea rea, şi într'o clipă se simţi de totŭ bine; bine în tocmai ca atuncĭ când venise ântâiaşĭ dată la moşiă şi'i spunea Rădiţei verdĭ şi uscate şi'şĭ vĕrsa punga şi'şĭ arunca inima la piciórele ei. Se afla bine lângă ea tocmai ca mai nainte şi nicĭ nu se putea altfelŭ, căcĭ îi trecuse furia ce'lŭ cuprinsese atuncĭ când i-a vorbitŭ ca despre Maruţa.

Rădiţa a priceputŭ starea lui Mateiŭ şi era veselă şi rîdea din totŭ sufletulŭ şi se învĕrtea în jurulŭ logofĕtului întocmai ca prisnelulŭ împrejurulŭ fusului. Nu se mai îndoia că logofĕtulŭ urăşte pe Maruţa şi astfelŭ tóte părerile duceau la dorinţa ei, ca Mateiŭ, ca dragulŭ de logofĕtŭ, sĕ rĕmânĭ neînsuratŭ.

XIII.

Trecuse o bună bucată de vreme de când logofĕtulŭ Mateiŭ nu se mai ducea pe la curte.

Nu se mai ducea, dér cu atâtŭ mai desŭ se în-

semnŭ a scólelorŭ române centrale din locŭ, d na presidentă Agnes Duşoiu deschise adunarea printr'o cuvêntare, în care accentuá nobilu'ŭ scopŭ alŭ reuniunei şi îndemna pe membrele, ca sĕ sprijinescă şi mai departe acéstă instituţiune frumósă.

După aceea ceti d na cassieră Maria Zînescu lista membrelorŭ, care au solvitŭ taxa pe anulŭ 1886/87.

Urmă apoi raportulŭ comitetului despre activitatea sa in decursulŭ anului expiratŭ, care fù cetitŭ de actuarulŭ reuniunei Dr. Nicolau Popŭ şi din care sulevămŭ punctele mai însemnate:

că averea reuniunei este astădĭ de 41,055 fl. 94 cr. v. a., că comitetulŭ a prestatŭ subvenţiunile îndatinate la scóla de fetiţe din Blaşiu, la scóla de fetiţe din Braşovŭ şi la internatulŭ reuniunei, cu totulŭ în sumă de 1550 fl. v. a.;

că comitetulŭ s'ă ocupatŭ forte multŭ cu internalŭ, inspecţionându-lŭ şi controlându-lŭ fórte desŭ prin câte 2 membre din comitetŭ; in anulŭ espiratŭ au fostŭ cu totulŭ 14 eleve şi anume: 12 cu plată şi 2 fără plată, comitetulŭ raportéză mai departe, că internatulŭ a co rĕspunsŭ în anulŭ acesta — amŭ pute dice de probă — tuturor aşteptărilorŭ, căcĭ nu numai purtarea elevelor, care au frecuentatŭ şcóla de fetiţe, a fostŭ mulţămitóre, după cum au constatatŭ profesorii respectivĭ, ci şi starea internă disciplinară şi a instrucţiunei în lucrurile prescrise a fostŭ forte bună, după cum s'a putută vedé acésta din diferitele lucrurĭ de mână espuse la esamenile publice.

Mai departe aduce comitetulŭ la cunoscinţă, că dimisionândŭ d-na Maria Săcăreanu s'a alesŭ de preşedintă d-na Agnes Duşoiu.

După ce s'a discutatŭ şi s'a primitŭ intregŭ raportulŭ comitetului, adunarea a mai pertractatŭ următórele puncte mai însemnate, şi anume:

Adunarea şĭ-a exprimatŭ sentimentele sale de pietate şi recunoscinţă faţă de răp. Iacobŭ Mureşianu, care a fostŭ întemeetorulŭ reuniunei şi celŭ mai mare sprijinitorŭ alŭ intereselorŭ ei;

apoi s'a votatŭ mulţămită d-nei Elena Filitis născută Radovicĭ pentru actulŭ marinimosŭ, prin care oferă reuniunei gratuitŭ cuartirulŭ din casele părintescĭ cu scopŭ ca sĕ se instaleze aci internatulŭ reuniunei.

In fine, deórece d-na Secăreanu a demisionatŭ şi din comitetŭ, se alege de membră a comitetului d-na Efrosina I. G. Ioanĕ şi de suplentă d-na Elena Săbădeanu.

După ce s'au luatŭ şi alte decisiunĭ de puţină însemnătate, adunarea s'a terminatŭ pe la 7 óre séra.

Strĕmutare de localŭ*). Societatea literară »Petru Maiorŭ“ a junimei române din Budapesta, cu inceputulŭ lunei curente şĭ-a strĕmutatŭ localulŭ sĕu din Vaczi utcza Nr. 13, în Só utcza Nr. 6. II. 14.

Pentru comitetŭ:

Vasilŭ Bologa, v.-preş. *Georgiu Papp*, secret.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

PARIS, 22 Noemvre. — Preşedintele Grévy a oferitŭ lui Clemenceau formarea cabinetului. Acesta rĕspunse că nu se dă îndĕrĕtŭ, ci e gata a lua asupră'şĭ sarcina, căcĭ după părerea sa, situaţiunea actuală e complicată prin alte elemente, ér nu prin cestiunea ministerială.

Aséră a fostŭ conferinţă între Grévy, Clemenceau, Floquet, Freycinet şi Goblet. Aceştia îşĭ espuseră vederile lorŭ asupra crisei. Nu s'a luatŭ încă nicĭ o decisiune.

SAN-REMO, 22 Noemvre. — Starea prinţului de corónă e multŭ mai bună, respiraţia e liberă, înghiţirea e fără durerĭ, aspectulŭ apetitulŭ şi somnulŭ suntŭ fórte bune.

Insciinţare. Preoţii şi învĕţătorii din tractulŭ protopopescŭ alŭ Secului, diecesa Gherlei, în 3 Decemvre n. îşĭ vorŭ ţine adunarea de tómnă în Ţaga, cu care ocasiune se vorŭ pertracta mai multe afacerĭ bisericescĭ şi scolare La acéstă adunare se invită toţĭ aceia carĭ se intereséză de binele şi înaintarea trebilorŭ bisericescĭ şi scolare. — *Petru Grama*, notarulŭ conferenţei.

DIVERSE.

Furtună teribilă. — Ştirile telegrafice spunŭ, că în apele chineze a fostŭ în dilele trecute o furtună din cele mai violente, care a causatŭ stricăciunĭ colosale. Mai mul ŭ a suferitŭ insula Hoiling cu 30,000 de locuitorĭ, în care s'au înecatŭ peste o miiă persóne în valurile mării, aruncate pe uscatŭ. Nu departe de insula Chilung au naufragiatŭ trei corăbii şi s'au înecatŭ 32 persóne Suntŭ temerĭ, că în timpuiŭ furtunei a pieritŭ şi o canonieră britanică, ce se afla în apele chineze.

Espediţiunea lui Stanley în Africa centrală. — La Liverpoolŭ s'au primitŭ scirĭ dela Stanley, espediate de colonia portugeză din Saint-Thomas la 7 Octomvre. După aceste scirĭ, Stanley, cu toţĭ membrii espediţiunei, se afla la patru sute mile departe de reşedinţa lui Emin-Paşa, şi avea intenţiunea d'a face, cu jumĕtatea forţelorŭ de carĭ dispune, câte-va marşurĭ forţate pentru a şĭ ajunge scopulŭ câtŭ mai curêndŭ. Cealaltă jumĕtate ilŭ va urma lăsândŭ garnisone în localităţile pe carĭ Stanley deja le-ar fi trecutŭ.

Orele mâncării. — Pe timpulŭ lui Franciscŭ I. alŭ Franţei, pe la anulŭ 1515, avea trecere următorulŭ proverbŭ: »Scólă-te la cincĭ şi mănâncă la nouĕ; cineză la cincĭ şi te culcă la nouĕ; astfelŭ vei ajunge la nouĕdecĭ şi nouĕ de anĭ!‘ Obiceiulŭ de a mânca prândulŭ la nouĕ óre dimineţa s'a perdutŭ cu timpulŭ; Carolŭ V mânca la dece ore diminéţa şi la şépte ore séra. Iarna la şése ore séra şi in timpŭ de vară intre optŭ şi nouĕ ceasurĭ séra se trăgeau pretutindenĭ clopotele, spre a se aduce aminte ómenilorŭ, că e timpulŭ sĕ stingă foculŭ.

Monstru. — Din comuna Popeştĭ 'i se comunică „Liberalului“ din Iaşĭ, că femeia Ecaterina lui Iónŭ a Chircei a născutŭ unŭ copilŭ de secsulŭ femeninŭ, avêndŭ corpulŭ în forma naturală, precum şi faţă; ochii, nasulŭ şi gura însĕ suntŭ asemĕnătóre cu ale unui iepure; pe lângă acésta din dosulŭ capului are şi o bolfă ca de vre-o 500 grame formândŭ astfelŭ capulŭ întocmai ca alŭ unui iepure.

Ce sĕ învĕţămŭ pe copilele nóstre? — O gazetă americană rĕspunde la acéstă întrebare în următorulŭ modŭ: Daţi-le instrucţiune bună, învĕţaţi-le a fierbe o mâncare bună. Invĕţaţi-le a spăla, a călca, a cârpi colţunĭ, a cóse bumbii, a-şĭ face singure îmbrăcămintele şi cămăşile lorŭ. Invĕţaţi-le a cóce pâne şi instruiţi-le, că o bucătăriă bună feresce de farmaciă. Invĕţaţi-le, că unŭ dolarŭ are 100 centimĭ (1 florinŭ 100 crucerĭ) şi că numai acela cruţă, care speséză mai puţinŭ, decâtŭ câştigă şi că toţĭ, carĭ speséză mai multŭ, trebue sĕ sĕrăcéscă. Invĕţaţi-le că unŭ straiu de catunŭ, décă este plătitŭ, te îmbracă mai bine, decâtŭ celŭ de mătase, décă ai datorii. Invĕţaţi-le, că o faţă roşiă şi plină face mai multŭ, decâtŭ cincĭdecĭ de feţe bolnăviciόse. Invĕţaţi-le a purta papucĭ bunĭ şi tarĭ. Invĕţaţi-le a cumpĕra bine şi a se încredinţa, orĭ de consună calculŭ. Invĕţaţi-le, că chipulŭ lui Dumnedeu prin strângere prea tare se póte numai strica. Invĕţaţi-le încredere în sine, ajutorulŭ propriu şi spiritŭ pentru lucru. Invĕţaţi-le, că unŭ meseriaşŭ de trébă în cămaşă, chiar fără unŭ centŭ în avere, este mai vrednicŭ decâtŭ o duzină de pierdevérĭ nobilĭ, carĭ suntŭ bogatŭ îmbrăcaţĭ. Invĕţaţi-le grădinăritulŭ şi plăcerile naturei libere. Décă aveţi de unde, învĕţaţi-le şi musică, pictură şi alte arte, aveţĭ însĕ totdeuna aminte, că aceste suntŭ lucrurĭ secundare. Invĕţaţi le că plimbările pe josŭ suntŭ mai bune decâtŭ cele în trăsură şi că florile sĕlbatice suntŭ fórte frumóse pentru aceia, carĭ le privescŭ cu atenţiune. Invĕţaţi-le a urì aparenţa şi décă dicŭ da séu ba, sĕ şi cugete totŭ astfeliu. Invĕţaţi-le, că noroculŭ în căsătoriă nu depinde dela aparenţa exteriόră, nicĭ dela banii bărbatului, ci simplu numai dela caracterulŭ acestuia. Décă le-aţĭ instruitŭ în aceste tóte şi décă le-au preceputŭ, atuncĭ sosindŭ vremea, lăsaţi-le sĕ se mărite; ele vorŭ nimeri apoi calea potrivită.

Necrologŭ. — *Hagi Vasile Frigătorŭ* în etate de 74 anĭ după o scurtă suferinţă, s'a sĕvêrşitŭ din vieţă, astădĭ Sâmbătă la óra 1 diminéţa. Trista sa soţiă, soră, socrii, fii, fiică, ginere, nuroră, nepoţĭ, nepóte, cumnaţĭ şi cumnate, pĕtrunşĭ de cea mai adêncă durere, rógă atâtŭ pe amicĭ câtŭ şi pe cunoscuţĭ sĕ binevoiască a asista la ceremonia funebră, care va avea locŭ Dumineca 8 Noemvre, óra 1 p. m., în biserica sfinţii Archanghelĭ Mitocŭ. Cortegiulŭ funebru va porni dela domiciliulŭ defunctului, strada Braşovenilorŭ. *Galaţĭ*, 7 Noemvre 1887.

Zidurile dela Ierusalemŭ. — Societatea ortodoxă din Palestina, alŭ cărei preşedinte este marele duce Sergiu al Rusiei, a procedat acum în urmă la săpăturĭ făcute pe terenulŭ cedatŭ Rusiei la Ierusalemŭ. S'au descoperitŭ resturile vechiului zidŭ alŭ acestui oraşŭ, precum şi loculŭ porţilorŭ practicate în acestŭ zidŭ şi prin carĭ se crede că Isusŭ Christosŭ a fostŭ condusŭ la Golgota.

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Muresianu.**

*) Tóte diarele române suntŭ rugate a lua notiţă de acéstă strĕmutare.

---

tĕlnea cu Ienache, care totŭ mai multŭ îlŭ înstreina de Maruţa.

Adĭ aşa, mâne aşa, pană când Mateiŭ fără sĕ'şĭ mai dea sémă de ceea ce face, s'a învoitŭ cu propunerile lui Ienache.

Destrea s'a hotărîtŭ, s'a hotărîtŭ şi diua legodnei şi diua cununiei.

Tóte erau puse la cale,

Scutarulŭ Dumitru avea sĕ plece a doua di sĕ-şĭ aducă fata, sĕ o vadă Mateiŭ, şi décă îi va plăcea, sĕ facă şi logodna şi nunta de-odată.

* * *

Mateiu venea cu Ienache dela scutarulŭ Dumitru şi mergeau împreună prin satŭ. In urma lorŭ venea logofĕtulŭ Nicolae.

Ienache era veselŭ şi se uita în drépta şi în stânga, îşĭ lua pălăria din capŭ şi saluta pe toţĭ câţi îi eşiau înainte ca şi cum ar fi voitŭ sĕ le spună că logofĕtulŭ a făcutŭ unŭ pasŭ mare. Mateiŭ din contră mergea cu capulŭ în pămêntŭ şi îi era par'că greu cum se uita lumea la elŭ, căcĭ elŭ credea că lumea scie unde a fostŭ şi scie şi ce a vorbitŭ şi ce a pusŭ la cale.

In sfîrşitŭ, după ce cutreerară satulŭ dela unŭ capŭ la celălaltŭ, ajunseră la casa lui Ienache şi întrară cu toţii.

Ienache spuse nevestei sale, sĕ le pună ceva de mâncatŭ şi sĕ le aducă puţinŭ vinŭ pentru voe bună. Tóte se făcură păn'ai da în palme, căcĭ Stanca era femeie harnică.

Se aşedară la masă. Mateiŭ şedea în fruntea mesei şi nu'i sta rĕu, căcĭ pentru astă séră elŭ era persóna cea mai de cinste, şĭ-apoi, numai ce'i dreptŭ, cine se hotăresce cum s'a hotărîtŭ astădĭ Mateiŭ, nicĭ nu póte sĕ şeadă airea.

Se uitau unulŭ la altulŭ, dér nimenea nu dicea nimicŭ.

Intr'aceea Stanca, nevasta maşinistului, aduse pe masă o ciorbă de pui şi câtŭ dĕdu cu ochii de Mateiŭ, îi dise:

Sĕ fiă într'unŭ ceasu bunŭ!“ apoi puse ciorba pe masă şi întinse mâna logofĕtului.

— Sĕ te audă Dumnedeu! — grăì seriosŭ Mateiŭ şi apucà mâna Stanchii. Atâta dise logofĕtulŭ, şi când dise aceste vorbe, nicĭ nu s'a uitatŭ la ea în faţă.

Masa era pusă, căcĭ după ciorbă Stanca aduse şi celelalte ce suntŭ de lipsă pentru o cină, se aşedà şi ea pe unŭ scaunŭ şi cu toţii începură a mânca. Nu vorbiră altceva în timpulŭ mâncărei, fără numai despre bunătatea ciorbei.

După ce mântuiră, ce avură pe masă, urmà o friptură de óie, urmà apoi vinŭ şi cu vinulŭ începù şi vorba, căcĭ unii prinseră curajŭ, ér lui Mateiu îi mai fugiră gândurile.

S'a închinatŭ întru sănĕtatea şi fericirea lui Mateiŭ şi tocmai acésta i-a stricatŭ voia ce'i venise. Nu'i plăcea sĕ se vorbéscă atâta de căsătoria sa; lui i-ar fi plăcutŭ sĕ se vorbéscă de altceva.

— Astădĭ mĭ-aducŭ aminte de cele mai micĭ lucrurĭ din vieţa mea, — grăì Mateiŭ ridicândŭ fruntea în susŭ. — Mĭ-aducŭ aminte de cele mai micĭ lucrurĭ din vieţa mea, — repetà, — şi când mĭ-aducŭ aminte par'că îmĭ vine a dice că am trăitŭ de ajunsŭ. — Ce-i şi lumea asta? — grăì elŭ şi lăsându-şĭ capulŭ în mânĭ îşĭ îndreptà privirea în josŭ şi se cogeta la timpulŭ dinainte şi par'că i se desfăşura înaintea ochilorŭ o icónă în care vedea totŭ ce făcuse până acum.

După o tăcere de câteva clipe, Mateiŭ ridicà faţa din pămêntŭ, puse mâna pe sticlă şi umplù paharele. Se uità apoi la cei dela masă aşa de seriosŭ, încâtŭ din acéstă uitătură se putea vedea că Mateiŭ se cugeta la ceva, şi că acelŭ ceva îlŭ nelinişteşce.

— Am avutŭ o copilăriă deosebită, — începù Mateiŭ vorba şi clătina din capŭ.

Cei de faţă îlŭ priveau cu mirare şi voiau sĕ'lŭ aducă pe Mateiŭ érăşi la lucrurile ce se făcuseră astădĭ în casa scutarului, şi astfelŭ apucară paharele şi le goliră.

— Ai avutŭ şi tu o copilăriă ca şi alţii, — începù Nicolae, se aşedà apoi cu cótele pe masă şi se uità la Ienache.

(Va urma)

Cursulŭ la bursa de Viena

din 20 Noemvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5% . . .	98 60
Rentă de hârtiă 5% . .	98.60
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	149.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . .	95 —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	112 25
Bonurĭ rurale ungare . .	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.25
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104 25
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 25
Bonurĭ rurale transilvane	104 40
Bonurĭ croato-slavone . .	104 25
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	99.—
Imprumutulŭ cu premiu ung.	122 90
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului .	123.25
Renta de hârtiă austriacă	88 —
Renta de arg. austr. . .	81.10
Renta de aurŭ austr. . .	111 70
Losurile din 1860 . . .	134 50
Acţiunile băncei austro-ungare	888 —
Act. băncei de creditŭ ung.	282.—
Act. băncei de creditŭ austr.	273.70
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5 93
Napoleon-d'orĭ	9.95
Mărcĭ 100 imp. germ. . .	61.72
Londra 10 Livres sterlinge	125 25

Bursa de Bucuresci.

Cota oficiala dela 8 Noemvre st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta romănă (5%). .	93½	94½
Renta rom. amort. (5%)	96—	97—
» convert. (6%)	91—	92—
Impr. oraş. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%) .	105—	106—
» „ „ (5%) .	91¾	92¼
» » urban (7%) .	103—	104—
» » » (6%) .	96—	97—
» » » (5%) . .	87½	88½
Banca naţională a Romăniei 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă . .	14.¼	15.—
Bancnote austriace contra aurŭ. .	2.03	2.04

Cursulu pieţei Braşovu

din 22 Noemvre st. n. 1887

Bancnote românescĭ	Cump.	8.63	Vend.	8.66
Argint românesc	»	8.55	»	8.60
Napoleon-d'orĭ	»	9.89	»	9 95
Lire turcescĭ	»	11.22	»	11.25
Imperialĭ	»	10.21	»	10.26
Galbenĭ	»	5 89	»	5.92
Scrisurile fonc. »Albina« 6% .	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5% .	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	110.—	»	111.½
Discontulŭ . . .	»	7—10% pe anŭ.		

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Peşta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ accelleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Peşta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşovŭ:

Trenulŭ accelleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rêşnovŭ-Zêrnescĭ-Branŭ*: 12 óre 30 min. după amédĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ*: 4 óre după amédĭ.
c) „ „ in *Secuime* (S. Georgĭ): 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ*: 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele*: 4 óre diminéţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rêşnovŭ-Zêrnescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre inainte da amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Secuime* la Braşovŭ: 6 óre séra
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéţa.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.